

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fekete Róbert ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bedecs Valéria jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztály Nyugat-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. április 2. napján kelt 10.K.27.332/2008/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 10.K.27.332/2008/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 /azaz húszezer/ forint elsőfokú, és 10.000 /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 38.900 /azaz harmincnyolcezer-kilencszáz/ forint kereseti és 38.900 /azaz harmincnyolcezer-kilencszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél általános forgalmi adó /áfa/ adónemben, 2006. januártól - júniusig terjedő időszakra megtartott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló /megismételt/ ellenőrzés eredményeként a 2006. június 16. napján kelt 1526500944 számú határozatával a felperest 648.000 Ft adókülönbözet, 177.000 Ft adóbírság és 61.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2008. október 3-án kelt 1941843952 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a szám alatti helyiség bérleti jogát magánszemélyek 1994. évben az Állami Vagyongazdálkodástól megszerezték, amely bérleti jogot az általuk alapított ... Kft. a ... megyei jogú Város Polgármesteri Hivatal Lakás és Helyiség Irodájának /a továbbiakban: Iroda/ elismerésével 1995-től jogutódként folytatta. A ... Kft. 2002-ben megalapította a

felperest, megállapodásban az általa bérelt ingatlant a felperes rendelkezésére bocsátotta, és havonkénti bontásban bérleti díjat számlázott a felperes felé. A számlák áfa tartalmát a 2006. I. és II. negyedévre benyújtott áfa bevallásaiban a felperes levonható adóként szerepeltette.

Az Iroda 2003. január 16-án értesítette Vagyonkezelési Csoportját, hogy a helyiség bérleti jogának jogutódja a felperes, ezért felkérte a bérleti szerződés módosítására. Az Iroda Vagyonkezelési Csoportja, mint bérbeadó és a felperes, mint bérlő 2003. január 16-án az önkormányzat tulajdonában lévő üzlethelyiségre vonatkozóan helyiségbérleti szerződést kötöttek egymással, amely szerint a felperes bérbe vette és 100%-ban maga használja a helyiséget.

Az alperes - a kiskereskedelmi, a vendéglátóipari és fogyasztási szolgáltató tevékenységet végző állami vállalatok vagyonának privatizálásáról (értékesítéséről, hasznosításáról) szóló 1990. évi LXXIV. törvény 13.§-ának /3/ bekezdése, a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény /a továbbiakban: Ltv./ 41.§-ának /1/-/2/ bekezdései, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 1.§-ának /7/ bekezdése, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 32.§-ának /1/ bekezdése, 35.§-ának /1/ bekezdése, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény /a továbbiakban: Sztv./ 165.§-ának /2/ bekezdése, 166.§-ának /2/ bekezdése alkalmazásával - megállapította, hogy a ... Kft., miután nem rendelkezett az önkormányzati ingatlan bérleti jogával, nem volt jogosult az ingatlan használati jogának mellékszolgáltatásként történő nyújtására, és számlázására. A ... Kft. olyan szolgáltatásról állított ki tehát számlákat, amelyeket a valóságban nem nyújtott, ezért a számlái nem hiteles bizonylatok és azok alapján adólevonási jog nem gyakorolható.

A felperes keresetében a határozatoknak elsődlegesen a megváltoztatását, az adókülönbözet és a járulékok törlését, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Állította, hogy a ... Kft. és között a helyiség bérleti joga tekintetében nem történt bérleti jog értékesítés, ezáltal jogutódlás, amelyek hiányában valós gazdasági eseményről kerültek kiállításra a vitatott számlák.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az első- és másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az Ltv. 41.§-ának /2/ bekezdése, a felperesi alapító okirat, a ... Kft.-vel kötött megállapodása együttes értelmezésével azt állapította meg, hogy a felperes a bérleti jog tekintetében nem jogutódja a ... Kft.-nek. A helyiségnek a rendelkezésére bocsátásával így a ... Kft. szolgáltatást nyújtott, amelyről számlát bocsáthattott ki, annak áfa tartalmát pedig a felperes jogszerűen helyezte levonásba.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves döntésével megsértette az Ltv. 41.§-ának /1/-/2/ bekezdéseit, az Áfa tv. 32.§-ának /1/ bekezdését, 35.§-ának /1/ bekezdését. Lényegében megismételte és fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A felperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A felek között nem volt vitatott, hogy a ... Kft. milyen eljárás és jogszabályhelyek alapján vált a perbeli helyiség bérlőjévé, illetve, hogy mit tartalmaz a felperes alapító okirata, a ... Kft-vel kötött megállapodása, és az Iroda Vagyonkezelési Csoportjával létrejött bérleti szerződése.

A ... Kft-nek, a felperesnek és az Iroda Vagyonkezelési Csoportjának a magatartása, eljárási cselekményei tényeket keletkeztettek, amelyek együttese alkotja a perbeli tényállást. A helyiség tulajdonosa ... megyei jogú Város Önkormányzata, bérlője a ... Kft. volt, majd az Iroda Vagyonkezelési Csoportjával megkötött bérleti szerződés alapján 2003. január 16-tól a felperes lett. A helyiségbérleti szerződést a felperes, mint a ... Kft. jogutóda kötötte meg, és nincs a perben semmilyen adat, irat, hivatkozás arra vonatkozóan, hogy a felperes által az ingatlan bérbeadójával megkötött bérleti szerződés, annak valamely része semmis, érvénytelen lenne, azt bárki hatóság vagy bíróság előtt megtámadta volna.

Az a tény, hogy 2003. január 16-tól felperes az üzlethelyiség egyedüli bérlője, azt is eredményezte, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 434.§-ában, a Ltv-ben meghatározott, a bérlőt megillető jogok jogosultjává vált, ugyanakkor a volt bérlőt e jogok már nem illették meg. Az Ltv. hatálya az 1.§ /1/ bekezdés alapján kiterjed a nem lakás céljára szolgáló helyiségekre is, és a 2.§ /2/ bekezdése szerint bérleti szerződés alapján a bérbeadó köteles a lakást a bérlő használatába adni, a bérlő pedig a lakás használatáért, továbbá a szerződés keretében a bérbeadó által nyújtott szolgáltatásért lakbért

fizetni. E jogszabályhely alapján a ... Kft. 2006. I. és II. negyedévben, amikor már nem volt bérlője az ingatlannak, azzal már nem rendelkezhetett, azt a felperesnek használatba nem adhatta, a felperes pedig a saját maga által megkötött bérleti szerződés alapján saját maga rendelkezett az üzlet használati jogával.

Az alperes helytállóan állapította meg, hogy a perbeli nem lakás céljára szolgáló helyiség használatára vonatkozóan a ... Kft. 2006. I. és II. negyedévben a felperes részére szolgáltatást /bérleti jog és jogviszony hiányában/ nem nyújtott, a felperes e szolgáltatást ténylegesen igénybe nem vette /saját maga rendelkezett a használati joggal/, ezért hiteltelenek a használatról kiállított számlák. A

felperes a határozatokban tételesen meghatározott nem hiteles számlákra adólevonási jogot nem alapíthat. Az elsőfokú bíróság ellentétes álláspontja téves.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§-ának /4/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest a Legfelsőbb bíróság a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes elsőfokú és felülvizsgálati perköltségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viseléséről és mértékéről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§-ának /3/ bekezdése, 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

, 2010. február 18.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**